

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Далі побіжно і неграмотно розглядає інші органи сервілістичної думки пошукі нами можливості і навіших одну гіршину питату в нашій статті (не українське представництво не буде святих тієї прикрі ролі в сойці, яку приготувать польські можновладці), диспуає в примичному для нього характері *"dubia frons"*:

Якого шокроу має бути та роль — до" не згадує, обмежується лише відмалюванням означення оборонної мислі, що маєть подіяти на езистенції країни, що але по дній україн-

ПЕРШОРЯДНІ ВУДЖЕННИКИ

на свята найліпшої якості. тільки з ве-
прового мяса, м'ясики почавши від 2 кг.
озори, полядниців ковбаси, поручає

С. Войцеховські

вул. Краківська 1., робітня Торосевича 5.

На провінцію
висилка
відворотно.

ських інтересів. Офензива українського воюючого націоналізму вже почалася. Не пророкуємо їй великих успіхів, бо в між-часі в українському громадянстві зайшли надто великі зміни, зміни основно неогорисні для акції українських націоналістичних екстремістів.

Лешо докладніше, основніше і пірніше, хоч несповно і в своєрідному українському соці — реферу нашу статтю капі-балістичне „Слово Польське“ і кінчає свій реферат таким оригінальним висновком:

„Що-небудь можна сказати про війні-тієл репрезентативі (української). — Ред.), яка не стане соймовою, але проводитиме свою діяльність на „широкій політичній арені“, і не беручи надто поважно тих огроз руського органу, треба стверди-ти поступ в опіні найкращіших партій: чи можуть вже і не врятує про бойкот виборів... майно надію, що після пізна-мисної надуми рішати теж піти до сойму“.

На ці відгуки двох силачів польської публічної опінії, в яких один намагається закодирати нас до ску, виплюючи зміну виб. ординації до сойму, з огляду на всевидність військової диктатури варш. Пілсудського, а другий, беручи ту зміну за річ певну, майже вже довер-шену, радіє в приводу „поступу“ україн-ських найкращіших партій, вважаємо дотрібним замітити:

Чи прийде до зміни виборчої ордина-ції, чи ні, — про це не знає ні „Дзєнік Львовскі“, ні „Слово Польське“, ні Вар-гель, ні сам Пілсудський, бо в Польщі так хаотично розвиваються справи, що про них нічого певного не можуть скла-дати навіть ті, які в найбільшій тисно-сти ніби то тримають руку на живчику чинія. Однак фактом є, що справу змі-ни виборчої ординації висунуто на поря-док дня, що в цій справі ведуться торги між партіями при посередництві мар-шалка сойму Ратая, який предіє великі прислуги робив і марш. Пілсудському і теперішньому урядові, що говориться про наростаюче порозуміння між парті-єю і урядом, отже ясно, що ми мусимо бути приготувані на всякі несподіванки, товани в кузнях дворянського фашизму (пілсудчиківського і обнепольського). Не замикаємо очей на дієвість і признаємо, що переведення виборчої ординації — є річ важкою і складною. Тому висуну-ється можливість участі у виборах на-віть на випадок зміни виборчої ордина-ції в крайню некорисну для нас на-прямку, щоб адобути умандатоване представництво українського народу. Однак український нарід, вибираючи своїх представників, ніколи не погодить-ся на їх маршу, а тимчасом понижуючу роль в польському соймі. Українська репрезентатива може бути в польському

соймі або чинником рішенням в справах української території під Польшею, або жадним. Коли польськ. можновладці ду-жають зміненою виборчою ординацією накинати українському народові злізну-те представництво, яке тільки асесту-вадоби в соймі при закріпленні теперіш-нього і дальшого поневолення україн-ського народу, то грубо помилуються вони в своїх підсечних замислах. Укра-їнське представництво, хочби найменше, добувши повноправний мандат, пова-пальським соймом найде шляхи і засоби, щоб протиставитися політиці екстермінації й експропріації.

Очевидно, смішними є всі-небудь „про-роцтва“ львівської репінтальки. Які зміни зайшли в українському громадянстві, про це ми найкраще знаємо. Можемо впевнитися різнорішотних преторієнів „малопольського“ фашизму, що ті зміни зайшли в напрямку для них дуже неба-жаним. Запевнювання платних тієл де-фензиво фашизму про їх впливи в укра-їнському громадянстві — зичайні казки для тих, що хочуть бачити свої гідні почини в рожевому світі. Чого досі тільки не робила політична дефензива і польські партії в напрямі деморалізації українських мас? Безсмішно пропадає до-ба деміахувішнни, твердохлібівшнни і яхлівшнни, іхлівшнни і залуччннн. Згні-не і доба даниахувішнни. Нехай тільки розпанинута галюї фонди, а хлібодіська „офензива“ негаливо виднахувішнн. Пере-були ми паншнну, перебудемо і польську конституцію з її надмірним „підкуван-ням“ українським народом. Ані одної рп-сочки не зробить хлібодішннн в органі-зацийній силі українського національного табору. Про це зрештою міг би поін-формувати дефензиво-фашистівський воспода Іараніх, який в своїм інтерв'ю — підчас побуту у Варшаві — ствердив зріст впливів радикально-національних чиннів, що гуртуються коло „УНД-а“.

Також наші замітки з приводу компро-мітаційно-демонстраційних намагань перед чехословацьким консультом у Львові, стичаються з висловами невдоволення в польській й українській „служивій“ пресі. Очевидно, як усе, так і тепер — джер-елом для польської преси є львівська „Ра-да“, заслужена в діяльній „незалежності“ політичної думки. Вчорашні антидантні і сервілістичні чехопоклонники, а нинішні трударники національних змагань й ідеалів, затіаючи бездонно глупу протическу де-монстрацію, намагаються по-школярськи викрутитися від відповідальності в Раді, своїм резервоєм збірники всякого роз-кладово-інтернаціонального хламу. Перш

усього колінопреклоненіє перед збаламуче-ними ними демонстрантами:

„Демонстрація перед консультом ЧСР — факт ясний, ширий, без недопустимого політичного сентименту, без трусливого політичного крамарства, зрештою факт безперечно сильно імпульсивний. Можливо, що демонстранти й жаліли, що пошуку-вави того дня репрезентативні об'єкти усіх держав не лежали вкупі і в раціональній черзі (?). Спробу демонстрації зроблено перед консультом ЧСР, бо він перший — заступив (?) демонстрантам дорогу“.

Сумніваємося в „ясність“ того „факту“, а навпаки допускаємо штучно викликаний хамелеонськими маґами сентимент і чисто нервовий імпульсивність. Безсумніву — що в ініспіраторів — сентименталь-ників та імпульсивників і політичне крамар-ство грало не останню роль. Шож тор-кається „репрезентативних об'єктів усіх держав“ і їх „раціональної черги“, то най-краще і найбезпечніше було би, якби демонстраційні ініціатори були постарали-ся добути мініятурні моделі „репрезента-тивних об'єктів усіх держав“ і таки в саді на сцені зазначили своє становище до них. Ба, але мабуть і це було в їх очах небез-печно, бо тут не малиб за кого ховатися. Тому пустили демонстрантів на чехосло-вацький консулат, бо він „перший заступив демонстрантам дорогу“. А об'єкт поль-ської окружної поліції при вулиці Л. Сапінґи не заступав демонстрантам дороги? А об'єкт польського староства при вул. Третього Мая (це незалеж, шож староство є першою адмін. інстанцією, а воєвідство другою, бо через те не тра-тить воно на „репрезентативності“) не заступав демонстрантам дороги?

Такі школярські викрути тягнуться впро-довж величезної тришпальтової статті. Говориться там і про нашу „тривогу“, і про „самобичування“ і про „плату (sic) наклепів“, і про „інсинуації“ і очевидно про „денуційні“. Мовляв, ніхто не ро-бить Українське Нап.-Дем. Об'єднання від-повідальним за ці демонстраційні спроби. Ще би! А кілька рядків нижче трупарни-ки пишуть, підкреслюючи товстою лінією: „Удінсти були заступлені чисельно (на вічу — Ред.), а спонуку до демонстрації дали якраз активніші з них і навіть члени Центрального Комітету УНДО. Є це не-оспорний факт, який можна провирити на громадянському суді, якщо тільки кому на цьому залежить“ (ага? — Ред.).

І такі школярські побрехеньки йдуть без кінця, а кінчається те все тим, що най-важніше. Шож є „найважніше“?

Та найважніше для „Діла“ те, хто був ініціатором демонстрації, бо воно разом з УНДО від неї відхрещується з почини — так би мовити — колькоквально-ступен-діальних. Ну, розуміється, цілим диму-ном справи є тільки „штаб“ „Ради“, а за плечима цього штабу — хто? А заісно,

закорд. центр. през. Нап. Ради з-р Еґґа Петрушеніч. Ясно отже після „Діла“, шож „Рада“ стоїть у зв'язі із заграницею, от-тешніх місцях повинні витягнуті відпові-ді шодо „Ради“ консеквенції. — Яна де-луційшнн“.

Ось що „найважніше!“ Яка рідка не-чемність у цих професійних служак! Яка просто апокаліптична трусливість насто-ює їх на переслідуку маїню. У всякому до-бачують вони „денуційшню“, уникатьшн-ім слідство, тюрма, мало-що не шибне-ція. Лекаються всякої зґадки про 6. през. Петрушеніча (для степенування своєї тру-сливости додають ще зня зроні неісную-чий „закорд. центр“) і готові або „герої-мученики“, або просто божевілі — шл-хом аутосугґестії. А може вони в такій легкій і штудерній спосіб роблять собі рекламу? Господь їх знає. На всякий на-падок „прокураторська“ ментальність єв-здорова. А велика шкода, що люда собі-так зідвають страхом і обезцінюють себе. Бо як так далі піде, то готові вони втра-тити всяку вартість як глина, з якої плять страшаків проти Українського Нап.-Демокр. Об'єднання.

М. В.

При іхній (запаленню кумшозо-го нерву), по зажиттю араа надш шклянки природної гіркої води Франц Йосифа, слідує легка, обильна випорож-нення, до якого прилучується відтак пр-еміє чуття випорожнення. Лікарські пись-ма спеціально стверджують, що вози „Franz-Josef“ діляє постійно і дод-но проти перекрозваження лікарів і сж-як також при гемороїдах і болях кро-кового гручолу.

1-4

Радянська Україна.

Пятиліття літературного об'єднан-ня „Плуг“.

З нагоди 5-тиліття свого існування літературне об'єднання „Плуг“ влаштує окрему виставу. Вистава має бути сво-го роду підсумком дотеперішньої пра-ці „Плуга“ та літературної творчості його членів. Мають її відкрити в харківському літературному будинку ім. Вазютича Рівночасно з відкриттям вистави має від-бутися зїзд членів „Плуга“. На зїзд запрошені також члени літературних об-єднань „Молодик“ і „Валіте“, і про-ставники білоруських літературних орга-нізацій, з яких деякі були членами „Плуга“. Зїзд назначений на середину тра-вня ц. р.

„Сердечна“ порада для украї-нських учених.

В Києві відбувався в останніх днях бе-резня десятий окружний зїзд рад Ке-рщини. Дня 30, березня виголосив голо-ва

СТЕПАН ЛЕВИНСЬКИЙ

Із подорожнього записника.

Що розказав мені Саті Ель Гісрі про Сирію та її визвольні змагання?

Ми по дорозі з Єгипту до Сирії. Ще осталися у пам'яті розкинені се-ред пустині червоні єгипетські міста і села, мов ті від великої во-гненної жаги спалені, жевріючі у по-пелі вуглики.

Червоні вогники єгипетського сон-ця танцюють іще у комірках мого мізку, але вже довкола мене тепла, воґка ніч морського простору.

Наблизилися зірки до мене без-печічу срібних кришталевих камінчиків і розкрили перед очима велич-но дієвність тихого південного мо-ря. Ми-ж у південно-східному за-хутку Середземного моря, там де, Су-єз, запалилися великі самотні сисва, заздро береже доступу до тайн Індії.

Дорога стелиться перед нами рівна, тиха, тасмно-зоряна.

Червоні вогники єгипетського сонця танцюють тепер поміж здо-ровезними корабельними коминами, вилазять на високу шоглу і роз-бігаються, щезають серед павутин-ня мотузів, сполохані величчю асно-відної дієвності.

А може все кругом мене це не ніч, а день... білий день, тільки сріблом розмальований і вкладений у простір світа — всесвіта?

Та ні... Ось довгий рядок білих

постатей. Вони лежать безпорушно, одна біля одної, і сплять. Я знаю, що є між ними люди різних рас і колірів шкіри. Лежать тепер побіч себе спокійно, без слова суперечки, навіть без глузливої усмішки, — поєднані глибоким сном, ну і тими полотняними білими.. штанами, що творять із них довгий ряд шпара-гів на корабельному подумиску.

Ось сенегалійський негр хропить здоровим баритоном на хвалу без-турботного відпочинку, а там із куточка велико-британський джен-тельмен секундує йому беззасте-режно, глибоким басом. Словом: повна гармонія, — хоч тут.

Проходжу попри них і спрямо-вую мої кроки на верхній поклад. Там, у маленькій корабельній ку-рильній дожидає мене Ель Гісрі. Він обіцяв мені коротке втаємничення у справи Сирії. Він-же відіграв ви-значну роль у визвольному сирій-ському русі, він клав перші цегли-ни під будову самостійної Сирії.

На порозі кімнати зустрічає мене тасмна музика. Це ті чарівні звуки арабської пісні, що чув я їх серед вузьких вулицок Тунісу і Сераксу. Вони до того безпрегнєсній і ширі, що для нас, європейців, загад-кові майже і незрозумілі.

У нашій, хочби й народній, пісні все заховане якесь, може й несві-доме, бажання реклами й ефекту. Воно нерозривно зв'язане з нею, бо промовляє із найтайніших закутків нашої душі.

Слухаю я цієї пісні, — це крик

людини, котрої пристрасть, глибо-ка мов море і виповняє її цілу, як вода виповняє морську прогалину від берегів до берегів.

Це дівчина заводить так після втрати кохання. А потім пісня вмов-кає негайно, нежданно... Без зай-вого закінчення, як правдиве ри-дання...

Входжу тепер у кімнату.

— Чи співав тут хто? питаю зди-вованій, бо у „fumoір“ крім мого арабського вченого нікого більше не бачу.

— Це співала справдішня араб-ська співачка — відказує посміха-ючись Саті, тільки через... диск-графомону.

— Давайте ще цієї пісні! коли ваша ласка, — допрошуюсь за-хоплений.

І довго співає нам іще арабської пісні невідомої співачки.

А потім, після цього дискретного дипломатичного підготування, по-чинаємо на „Interview“.

— Сирія це тільки частина вели-кого „арабського світа“, починає Саті, — котрий тягнеться від Мезо-потамії і проливу перського, крізь арабський півострів, Палестину, Єгипет, Триполі, Тунісію і Альжи-рію до Марока і Атлантійського океану.

Ця велика, горда нація, котра стільки культурних цінностей при-дбала людству, є сьогодні майже в цілості під окупацією західно-європейських імперіалістів.

А окупація ця, в ім'я цивілізації

проведена, тим може оправдана, шож нарід наш це не дике племя цен-тральної Африки або Полінезії, котрому потрібно провідники крізь круті стежки західної цивілізації, але нація навіть у європейському розумінні культурна.

Ось вам кілька чисел. І так сьогодні, у Сирії тікає існує 3 університети, 500.000 сирій-ців, що перебувають на еміґрації у Америці, мають більше 20 періоди-чних видавництв. Сирійці, шож за-кінчили свої високі школи в Єв-ропі, вже й рахувати годі, — їх ціла армія. Зокрема близькому нам по-мові Єгиптові сирійці дали найза-доміший елемент письменників та журналістів.

Та разом із тим білі імперіалісти претендують на роль вчителів, ас-слонюючись фразою, немовто си-рійці не в силі правити самі собою.

В очах Саті з'являється огник за-палу.

— Це Європа своєю імперіалі-стичною війською розбурхала наш на-ціоналізм, це ваша раса устанави-Вільсона постановила право кожної нації на самоозначення. А разом з нацією на користуватися зором. Тим навчила користуватися зором у чужонаціональних легіях мого Араб стріляв із кріса найблизь-системні, скоростріля і гарматні. Чи ви думаєте, що ця легка пісня не-марно? Після миру, в ім'я якого ви-заних шхлим світом ми, сирійці, й собі захотіли мати свою державу.

У 1919 році повстал з народом Вільна Сирія з координат

окужного Виконкому Любченко обширний звіт з діяльності. В ньому стиснено і над положенням української науки. Зокрема присвятив він увагу Українській Академії Наук та українським ученим. Товариші, — казав Любченко — що ми шукали тут в імені секції наукових робітників та Української Академії Наук, зазначають перед візлом, що вони хочуть ти разом з робітниками й селянами (читай: з комуністами!). У той же час ми мусямо підкреслити, що є ще наукові сили, які не йдуть з робітниками й селянами. Є ще багато таких, яким не подобається наша робота, які не бачать культури робітників і селян, нашої школи, нашої політичної освіти. Вони нехтують її не тому, що її нема, а тому, що вона їм не до душі. Є ще такі, які думають, що українська культура полягає в тому, щоб її використовувала купка інтелігентів та куркульська частина села. Сидять вони, дивляться і не хотять нам допомогти, а коли допомагають, то не так, як нам треба. Найкращий вихід для таких, я беру на себе сміливість сказати, коли вони не хочуть перемістити свої позиції й відірватися від своїх інтересів, коли їм не до душі будівництво робітничо-селянських мас, найкращий вихід для таких, повторюю, взяти віз у віхати до своїх однодумців за кордон. (Гучні оплески! — нотує їх в тому місці „Пролетарська Правда“.) Ясно, що зведена цитата ніяких коментарів не вимагає. Українські вчені з національним світоглядом дістали в ній „джентельменську“ пересторогу!

Будова дому для Академії Наук.

В часі свого побуту в Києві заявив теперішній народний комісар освіти Скрипник, що уряд УСРР прийшов до пересвідчення про необхідність вибудувати в Києві цім Української Академії Наук. Тепер йдуть підготовчі роботи до неї будівлі.

Нові надбання Історичного музею ім. Т. Шевченка.

Історичний Музей ім. Т. Шевченка одержав з московських музеїв 22 образи з українського життя, які малювали українські мистці. Між образами є: „Підстаршуватий українець“ Ярошенка; „Спочинок у степу“ і „Жінка, що сміється“ Пимоненка; „Прачки“ Васильківського; „Кобзар“ Бурлюка; „Кравець міста“ Левченка; „На ярмарку“ Трутовського; „Українець“ і „Українка“ Тропініна; „Монастир“ Васнецова; „Українець“ Маковського. Крім того одержав музей шість портретів українських гетьманів невідомих мalarів.

Палата охорони здоров'я.

В Дніпропетровську відкрито прочисто Палату охорони здоров'я, що є одною з найбільших на Україні. Палату будували

Файсалем на чолі. В уряді сирійської держави він займав пост міністра освіти. Самостійність наша продержалася 13 місяців, аж доки не наспіли умандатовані представники Союзу народів разом зі своїм військом. Однородний і так уже невеличкий край поділено на 5 частин. Палестину відділено, щоб творити там жидівську державу, хоч жидів там всього 100.000, а подавляюча більшість араби.

— Які відносини ваші з жидами? — питаю зацікавлений.

— Ворожі через їхню ворожість до нас. Це зблизило нас до християнського населення. Ми спільно з християнами ховали жертви жидівського нахабства. — Але вертаймо до Сирії. Ви певне чули про знищення французьким генералом Гуро мошеї Омідів?

— Чув — відказую йому — і шкоду, жальню прекрасного пам'ятника арабського містечка.

— Мошея це ще далеко не все. Найважливіше, що було знищено, це сади, у яких захований чудовий мов квітка у зеленому. Вони знищили оазу, одинокі острови екзистенції Дамаску й кушника, із котрого вона виросла. Знищивши оазу, порушили вони економічну базу країни.

— Може це тільки відокремлений, важливий акт одного французь-

два роки, а коштувала вона 800 тисяч карбованців. Палата має перепускати щодня по півтори тисячі недужих. Вона має кермувати всею санітарною роботою дніпропетровської промислової округи.

Нагороди для українських учених

На річному засіданні „Русского Географического Общества“ рішено дати нагороду академікові А. М. Лободі за його працю з обсягу української етнографії золоту медаль. Секретареві етногр. комісії УАН В. Петрову рішено дати срібну медаль теж за наукову працю в ділянці української етнографії.

Виступ Скрипника в Академії Наук.

Для 31. березня ц. р. відбулося пленарне засідання всіх членів Української Академії Наук, на якому був теперішній наркомос Скрипник і уповноважений укр. головноуки Левіцький. Президент і секретар Академії а також директори відділів склали докладний звіт з діяльності. В засіданні взяло участь 20 академіків. По

кого генерала, — заважаю — мені здається, що його французький уряд заразже відкидав із Сирії.

— Так, це правда, чую відповідь, — але чи наступники його — а було їх багато — змінили напрям політики? Таж ніхто інший а Жувенель довершив поділу Сирії на п'ять окремих васальних держав, щоб тим легше здавити національний рух. — Але ми не зложимо зброї! — самовпевнено кидає Саті, а потім додає з тасмичною усмішкою: — Самі переконаєтесь, будучи у Сирії, що повстання друзів це не відокремлений факт, але одне колісце у довгому ланцюгу збройної опозиції Сирії проти окупантів.

Не давніше як вчора вранці читав я у олександрійській пресі про нові криваві заворушення у Дамаску. Було багато жертв з обох сторін.

— Мовчимо хвилю, слідкуючи за ходом наших думок.

— Чи до всіх „білих“ палає такою ненавистю, — питаю на решті.

— Ні, — широко заперечує Саті. — Є у нас навіть свої симпатії. І так цілий Схід жаліє Німців за несправедливості версальського миру. Іачите, у нас подекуди не знають ще всіх красномовних хитрощів європейської політики. Багато дечого маємо до завдання Америки. Вони зовсім безкористовно удержують у Бейруті великий університет, де добвають знання

звітах забрав слово Скрипник, що сказав у своїй промові між іншим таке:

„Я дуже шкодую, що про велику роботу Академії так мало знають широкі трудящі маси Радянського Союзу. Вони знають про існування Академії Наук, але не знають охоплення роботи та її великих досягнень. Через це перед Наркомосією стоїть завдання — познайомити робітничо-селянські маси з роботою та завданнями Академії Наук. Щодо української культури, історія покладає на нас велику відповідальність і уряд завдання зосередити увагу як уряду, так і робітничо-селянських мас на цій ділянці нашої народної творчості. Наркомос вживає заходів, щоб по змозі матеріально забезпечити Академію, а вам, академіки, треба звернути увагу на те, щоб налагодити із широкими робітничо-селянськими колами зв'язок, поєднати наукову роботу ВУАН з економічною і політичною роботою нашої держави для справи будівництва соціалізму“.

сотки сирійців. Правда у Бейруті є теж французький сирійський університет, але він і багато менший і використовує науку у цілях релігійної пропаганди.

— Ні одна європейська держава, — заважаю знов — не має сьогодні ані частки тих безмірних фондів, які є до диспозиції північно-американського уряду.

— Так, — відказує мені Саті, — але беззастережно чисті заміри американців признати треба.

— Яке ваше відношення до турків, — питаю.

— У минулому вороже, тепер радше приязне. Немає тепер поміж нами суперечок. Ціла мрія Туреччини створити однорідну національну державу, а така думка всякий імперіалізм виключає.

— А Англія?

— Англія це неприятель наш, — посміхається Саті, — наші брати єгиптяни могли би дещо про це розказати. Тільки англійці зручніші дипломати за французів і мають багато ще поваги серед народів Сходу. Їх бояться. Та вони у свою чергу вміють поступитися, коли треба.

Як приклад возьмів хоча б Ірак і Сирію. Король наш Файсаль, котрому французи відібрали Сирію, тепер у Мезопотамії.

Ірак користується повною автономією. Я давніше стало мешкав у Дамаску, але не стало терпцю, покинув Сирію. Тепер пробуваю у

Організаційний рух.

Довірочна нарада УНДО. у Зборіві.

В суботу дня 3 квітня ц. р. відбулася в будинку „Рідної Школи“ в Зборіві довірочна нарада членів Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Нараду відкрив голова Повітового Народного Комітету, адвокат д-р Володимир Левицький у Зборіві. Реферат про найближчі завдання партії виголосив делегат зі Львова, гол. секретар партії Володимир Целянич. По рефераті знавлася обширна дискусія. Зокрема обговорено справу поширення партійної організації в зборівському і лопатинському повітах, а також уложено план переведення вічевої кампанії за громадською самоуправною на території тих повітів. На оглядались на весняні роботи, на нараді явилася поважна кількість делегатів з сіл

Віче У. Н. Д. О. в Дулібах.

Дня 3 квітня ц. р. відбулося в селі Дулібах, бобрівського повіту, політичне віче при участі понад 500 громадян Дулібської околиці. До президії вибрано місцевих парохів о. Приймю як голову, гр. Баглая як його заступника, секретаріював громадянин Панерівський. Перший промовляв член Центрального Комітету УНДО і голова Української Парламентарної Репрезентації посол С. Хруцький, який в дуже красномовний і приступний спосіб пояснив проект нових законів про самоуправування та заходи політики від ліва до права аніж виборчу ординацію у велику некористь українського народу. Збори ухвалили в тій справі протестуючі резолюції. Другий реферат виголосив член Центрального Комітету д-р Корнило Троян, адвокат з Ходорова. Бесідник представив сучасне політичне положення українського народу під усіма зайнятинами і підкреслив основну негативну рису нашого національного характеру — нахил до творення постійних закордонних у нутрі нації, до беззаставності міжусобиць і взаємної гризні. В дискусії забрав голос ряд промовців, як гр. Баглай, який закликав селян добре розбиратися в тім, що пишуть всілякі газети, а гостро напистнував наклепи ворожої преси на УНДО, і як селянин казав, що інтереси міського пролетаріату й інтереси селян не все сходяться на одній платформі. Гр. С. Троян порушив шкільну справу, студ. п. Книш зі Львова в гарній, переконувачій промові доповнив у дечому виголошені реферати. На внесення гр. Баглая яке висловило подяку послові С. Хруцькому за прибуття на збори, як такоку співчуття з приводу відомого нападу на нього в сойбі. По ухваленню резолюцій закінчив віче поризаючою патрістичною промовою о. Приймю. Завданням момент перервали, багачи якісь несприродні вимухування рук представників староства. Не знаючи, в чому річ, чи це часом не об'являючі наглої хвороби у пана комісара — вченики дещо примовили. Колиж вияснилося, що це представники польської влади забороняє сплатити українській національній гми, посол Хруцький у рішучий спосіб запротестував проти цього, а зібрані за почином на той раз жинків відсиділи „Ще не вмерла України“ і швидко після відставання цілого тиму — розкопались по своїм домі.

З часник.

Багдаді, де займаю становище інспектора шкільництва.

— Чи чули ви про Україну? — питаю його нарешті.

— Чув, відповідає Саті, — це на півдні Росії така країна, що хоче волі так, як і ми араби.

З моєї черги розказую Саті історію українського відродження. Історію великого пробудження і кривавого хрещення України, що коштувало життя найкращих синів народу. Мій учений араб слухав уважно, похитуючи головою, а потім додає як би у відповідь власним моїм думкам:

— Що значить життя одиниці супроти величності Ідеалу?

Потім виходимо на чердак покладу. Із синих глибин світа непомітно встає день. Він відзначає межі морю і гасить зоряні світила. Згодом з'являються на покладі перші сирійські французьких колоніальних військ. Хтось затягує тоскарські пісеньки:

On l'appelle ma petite bourgeoisie, Ma tonkin, ma tonkin, ma tonkin...

Але я не можу позбутися думок про Саті і його останні слова: чим є життя одиниці супроти величності Ідеалу?

Хто так думає, той добідати мусить.

Це для вас встає нині день — Народу Сходу.

* А згадує її моя півночка, Моя тонкі, моя тонкі, тонкі тонкі! (З міста Тонкі).

На Свята ШИНКИ на пражський КОВБАСИ різного роду

поруче занадто
1918 Фрм 1-4

Людвика Кучинського вул. Городецька ч. 89.

вигукки дня.

Небезпечний сентимент на безпечних барикадах.

Ми, українці, крім інших дуже оригінальних прикмет національної психики, маємо одну — до слів розчулюючу — сентимент. Не маю на думці сентименту при чарці, при співі, чи в любови, але сентимент у політиці. Ним ми руководились, руководимось і — не дай Бог — будемо руководитись.

Колиб воно і на будуче так мало бути, то колись у самостійній, а соборній — напевно трапиться таке:

— Чому властиво Україна виповіла війну Англії?!

— Не знаєте? Зовсім справедливо. Швайцар англійського консуляту звів горничну, чистокровну українку з Полтавщини, а секретар має такі очі, що вже двоім дітям треба було здирати папушку, щоб зігнати проки.

— Як так, то цілком справедливо.

Або таке:

— Скажіть мені, яка користь із торговельного договору України з Румунією?

— Користи великої ніби нема, але ви не маєте поняття, який симпатичний голова румунської делегації. Танцює козачка, як колись Авраменко. А кілька наших пісень знає! „Над Прутом“, „Чом так скрито“, а вже „Ой не ходи Грицю“ ліпше брав, як наш голова.

— Добре... але...

— Що ж „але“?!. Всюди так буває...

Чи ви думаєте що Пуанкаре, Чемберлен або Бріан не дивилися на особисті прикмети колишніх наших дипломатів з часів першої самостійності?!

Дасть Бог — сентимент у політиці тільки був і є у нас, але його не буде.

Що був, — зайві, думаю, мої слабкі докази. Кожний українець має їх сам багато, виключаючи навіть самого себе.

Що є — пострапаюся довести.

Двома наворотами відбулась у Львові протическа демонстрація.

Одна в минулу п'ятницю, друга в минулу неділю (25. і 27. III. 1927).

Справа йшла про те, що чехи хотіли відірвати Ужгород від Прикарпатської України, яку замешкують руснаки, руські і українці. Це безправство напевно прикре для нас усіх, але... кохані карпато-русо-україно-руснаки! Народові видирають тільки те, що він дасть собі вперти. (В тім місці сорок мільйонів п'ястуків втратив в груди!) І нам, україно-галичанам і їм, україно-наддніпрянам забрано тільки те, що вдалося забрати.

Дві античеські демонстрації у Львові...

Спричинники: Династична камарилья, збуктовані сердишки й емеритовані скоморохи.

Виконавці: Непоправні ідеалісти, політики з молочними зубами і кандидати на скоморохи.

Спричинники думали щось на тім зискати, виконавці нічого не думали.

Дехто зі спричинників казав: „Влада лежить на вулиці, треба її тільки підняти“! І... йшов до каварни дикитися крізь айку на хід демонстрації.

Дехто знову доказував: „Чого ми маємо йти під воєводство? Там можуть стріляти“! І... звивав учасників не страхав навіть смерті.

Дві античеські демонстрації, без огляду на колишні і теперішні нашої еміграції і без огляду на моральний успіх підприємства.

Сентимент у політиці — ідол і покровитель усіх тих, яким богиня мудрости відказала свої ласки...

Галактион Чинка.

Після арештування Атаманчука.

Дальші реверсії „Газ. Пораніна“.

В доповненню до того всього, що ми подали за польською пресою про арештування Василя Атаманчука, обвинуваченого в убивстві кур. Собінського, посилаємо „Газ. Пораніно“ ще такі подробиці: Василя Атаманчука уже в 1923 р. ма протидержавну агітацію, відбуваючи в Закарпатській військовій службі. За ту агітацію він відмовив української народності

і за намігану шпінюажу був потяганий до відповідальності. Описав опинився за кордоном, правдоподібно в Берліні, де Українська Військова Організація нібито видала присуд смерті на особу кур. Собінського. На два тижні перед замахом Атаманчук перешов, негласно гравіюючи і явився у Львові. Тут зійшовся з відповідними людьми і спільно з Іваном Вербицьким і ще одним членом організації слідив щодня куратора, аж нарешті 19. жовтня м.р. виконав замах, прийнявши на ул. Копольську разом з Вербицьким адвокатом. Третій їх спільник стояв поперше на варті.

Після замаху був Атаманчук ще два дні у Львові, а звідси виїхав до Долни, де переховувався в учительки Ольги Грицаїної. Помагав його скривати її брат Олександр, а також Анна Гречуківна і її сестри. Абітурієнт Осип Вістюк, що посередничав між ним і організацією. Всіх їх арештовано. Тепер ведуться далішні поліційні докозання в справі арештованих осіб, які будуть відповідати за співучасть в убивстві і за шпінюажу.

Стільки „Газ. Пораніна“ з 9. II. м.

Репресії проти більшовиків у Китаю.

Знайдені компроментуючі документи.

Льондон, 8. квітня 1927.

„Таймс“ повідомляють, що під час ревізії в радянському банку в Тіен-Тсін, яку зробила китайська поліція, знайдено компроментуючі документи. Такі документи знайдено і в біографічно-китайській записці, а також в інших більшовицьких документах.

Аг. Райтера повідомляє з Шангаю, що поліція отримала місцевий радянський консулят, забороняючи виходити з нього тим функціонерам консуляту, що не згодились піддатися передтим особистій ревізії.

Льондон, 8. квітня 1927.

Як повідомляють з Пекіну, Чанг-Тсо-Лі просив ревізії в більшовицькій амбасаді тим, що 4.000 озброєних комуністів, провідники яких мешкають постійно в радянській амбасаді, планували замах на

його особу і хотіли уладити криваву різню чужинцям.

З ініціати Чанг-Кай-Шека започатковано сильний рух проти комуністів. У Шангаю розстріляно багато комуністів, що відмовилися видати зброю. Розстрілу доконали жовірни полудневої армії.

Чи порозуміння між С. Р. С. Р. і Францією?

Берлін, 8. квітня 1927.

„Фоссіше Цайтунг“ потверджує вістку свого париського кореспондента про закінчення в засаді умови між СРСР і Францією. На основі того порозуміння більшовики зобов'язалися платити Франції 10 мільйонів франків річно, щоб таким чином започаткувати сплату старих передованих довгів царської Росії. Цей компроміс означає величезну уступку більшовиків, коли взяти під увагу їх дотеперішнє становище.

Порозуміння в справі американської позички.

Польща має дістати 80 мільйонів доларів.

Варшава, 8. квітня 1927.

Порозуміння між польським урядом і представником американських фінансистів Моннетом у справі позички майже осигнене. Позичка ця буде уділена у висоті 80 мільйонів доларів, але буде поділена на часті і піде на точно означені цілі. Перша частина позички в сумі 20 міль. дол. призначена на стабілізацію польської валюти, далішні частини на господарські цілі. В цій справі їде ще на кілька днів до Парижа віцедиректор Банку Польського Млінарський. Стабілізація золотого має бути вдержана в рамках вказівок комісії Кернера, себто у висоті 9 золотих за долара.

Новий президент Латвії.

Рига, 8. квітня 1927.

На засіданні сейму дня 8. квітня вибрано президентом Латвії Густава Семгальса 73 голосами проти 23. Семгальс — кандидат демократичного блоку і нацменшостей.

Державний замах у Чіле.

Льондон, 8. квітня 1927.

Денники повідомляють, що в Чіле докжано державного замаху. А саме міністр війни проголосив диктатуру, скидаючи з уряду президента республіки.

Смерть Намировича Данченка.

Полтава, 8. квітня 1927.

Відомий російський письменник і журналіст Василь Немирович-Данченко помер у 83 році життя.

НОВИНКИ.

— Пригадується, що Загальні Збори акціонерів Земельного Банку Гіпотечного відбулися дня 29. квітня 1927 р. в селі Сокола (дні Дністра у Львові вул. Руська ч. 20) о год. 16. До голосу на Загальних Зборах є уповноважені ті акціонери, що найпізніше 14 днів перед Загальними Зборами зложили акції (1—IV. емісії) враз з незаланими купонами, зглядаючи п'ястидки на золоті акції, в Дирекції Земельного Банку Гіпотечного у Львові, або в Українській Шадниці в Перемишлі, позім дістануть легітимачію до вступу на Збори. Вп. Акціонери, котрі не відібрали ще своїх акцій, оскільки наміряють взяти участь в Загальних Зборах, зложати про те повідомити Дирекцію Банку, заподати свою адресу, щоб їм видано в час легітимачію на Збори. 1899 1—1

— Управу Народньої Лічниці у Львові повідомляє, що з дням 15. квітня б. р. буде провадити відділ лічлення кременіною ляпою пані д-р М. Парфанович в Народній Лічниці від 3—6 год. з полудня кожної днини з винятком неділі і свят. 1917 1—2

— В 100-ліття смерті Бетовена відбудеться сьогодні, в суботу, вечером заходом Муз. Т-ва ім. Лисенка святочний концерт. Обов'язком української публіки заповнити салю вшесті.

— Жіноче віче відбудеться у Львові в неділю, дня 10. II. м., в 2 год. попол. в селі „Народнього Дому“, з таким програмним нарядом: 1) Роль жінки в економічному житті; 2) Жінка і Рідна Школа; 3) Окоропа рівноправності жінки. Реферуватимуть п. І. Блаженевичева та дві представниці „Союзу Українок“.

— Михайла Голинського заангажуємо, як зачуваємо, імпресарію берлінської опери на виступі в Берліні. За першій виступи заоферував йому по 250 доларів за кожного, за далішні по 600 доларів від кожного, а за есентуальні виступи в Америці заоферували нашому артистові імпресарію тамошніх опер через Берлін по 1.000 доларів за виступ. Виступи в берлінській опері започаткують для артиста являено цілий ряд успіхів на світовій оперній арені, яких ми від широкі душі йому бажаємо. Перед своїм виїздом до Берліна співатиме ще наш артист на концерті Т-ва письменників і журналістів імени Ваг-

на Франка“, що відбудеться у Львові з початком травня. — В неділю 10. квітня ц. р. виступить М. Голинський в 3-тій год. пополудні на сцені львівського міського театру втретє в опері „Аїда“. Буде співати партію Радамеса.

— Конфіскація української книжки в Ч. С. Р. Як повідомляють нас із Праги, поему Ол. Бабія „Гуцульський курень“ сконфіскавала чеська прокуратура за оди у стрічку про Підкарпатську Україну. Видавництво понесло великі страти, бо книжка була вже в розпродажі.

— Висношення. З огляду на ширення різниці несомисними людьми в Радичній баламутстві, будьто би в зборах т. зв. політичної партії У. Н. С., що відбулись у Львові дня 17. Березня п. р., брав участь п. Любомир Данилович, адвокатський конципент у Раві Руській, стверджується, що п. Любомир Данилович, як голова Пов. Нар. Комітету в Раві Руській і член партії УНДО, не має нічого спільного з партією УНС, а згадка про Даниловича у зв'язку зі згаданими вище зборами відноситься очевидно до особи згаданого хлібоїдського ватажка д-ра Северина Даниловича, адвоката з Долни, а не до особи п. Любомира Даниловича, адвокатаського конципента в Раві Руській.

— Сонце не винно. Париська Академія Наук і окремо Лікарська Товариство займалися в останній часі на кількох засіданнях питанням, яке зробив актуальним один учений: про вплив сонячних плям на смертність людей. Як найсильнішим доказом користувалися статистикою плям сонця і сонця, які будіт-то зростають паралельно. На що теорію відповідає статтею відомий париський астроном Нордман, заявляючи, що згаданий здогад є що найліпше гіпотезою, яку треба би доказати. Бо саме перевірені ним таблиці сонячних плям не йдуть у парі з одною з найбільших недуг. Електромагнетичні течії можуть хіба мати вплив на нашу нервовість.

— Процес Форда. Небавком почніється в Америці сензаційний процес про-форського адвоката і мільонера Арона Шапіра проти Форда за образи чести. Форд у своїй газеті написав кілька разів, що Шапіро здобув своє величезне майно як один із головних „мажерів“ аграрного тресту коштом фермерів, які є його членами. Форд одночасно заатакував сильно і спільників Шапіра, жидів, яких обвинувачував

Чи головка блонд, чи чорна

SHAMPOO ELIDA

найліпше плекає її: волосся стається м'яке і шовкове.

у меншій політичній грі, шкідливій для держави. Форда боронитиме сенатор Рі якого ставлять як кандидата на прем'єра та Злуч. Держав. Кошти процесу дідуть до мільйона доларів; сам оборонець має 100.000 дол. Вси життєва діяльність Шпіра буде змальована на процесі з такою точністю, з якою мало який історик зможе описати подвиги геніальної людини.

— Як за царських часів. Радський уряд стверджує в останній час, що в його численних торговельних представництвах на чужині крадуть аж голі у Льондоні, Парижі та Відні переважно строго слідство.

— Дивогляди бюрократів. Формузка каона (не в значенні „содані“, як залюбки чомусь у нас звикли вживати цього слова, а від слова „ако“) колонія Нова Каледонія друкує щорічне своє офіційне справоздання про історію заточенців. Є там головна рубрика про спадщину, яку залишають засуджені на до смертний побут злочинці. Загально-невелика це сума. За 32 роки маломовної історії Нова Каледонія втратила в померлих разом 8259 фр., найбідніший же в 1896 р. і залишив своїм нащадкам 10 фр. з них 744 фр., найбільший 5 фр. Але в цих списках нахолодно вічно померлих і прижиттєвих понівляного Месле, який помер в 1896 р. і залишив своїм нащадкам 10 фр. сентимів. Урядові Нова Каледонія бути вічно сподіваються, що щось з цього майнової аголоситься.

— Париська любовна драма. Як ми П'єр бачили на сцені, може би не ставився в її вірності. Але ось нова драма до прилюдного відома імени драми старим процесом: Обвинувачена 43-х років жінка, Леонія Жерар, що має 60-літнього купця, Делре, за те, що в 1896 р. і залишив своїм нащадкам 10 фр. з них 744 фр., найбільший 5 фр. Але в цих списках нахолодно вічно померлих і прижиттєвих понівляного Месле, який помер в 1896 р. і залишив своїм нащадкам 10 фр. сентимів. Урядові Нова Каледонія бути вічно сподіваються, що щось з цього майнової аголоситься.

— Театр у Помпеях. Не тільки в Помпеях, а в справжній Помпеї. Залишайся розкопки дадуть змогу відкрити місце в колі гримів і ризиків, який-то бурмоч, ласкаво до Помпеї відлітаються в класичної літератури та мистецтва цього року в старій амфітеатрі десь Есхілада і п'ятому

Черевіки: панчохи

У відповідно гірших
красках доповнюють безупин-
но весняний стрій.
Довір красок вимагає фахової
поради, котрої улімає наш
випрокований персонал.

Весняний модель
в різних десенках
і найновітніших граках

28⁵⁰

Чорні пантофельки	24 ⁵⁰
на французьких осясах	
Лякерові	28 ⁵⁰
в різномодних десенках	
Крокодилкові, вужикові	36 ⁵⁰
стрі і вушчатні	
і інші дуже принагідні пантофельки	43 ⁵⁰
Мужеські пізчеревіхи	36 ⁵⁰
чорні і вушчатні	
Мужеські модні скарпінки	2 ³⁰
280 310	
Дамські панчохи	4 ³⁰
тілюки першорядний гатунок	
470, 530	

Дель-Жа

До набуття у всіх філіях

Станиславів
Пасаж Гартенберга

Стрий
Косцельна 24

Львів

Леґіонів 13 — Гетманська 6

Дрогобич
Ринок 7

Борислав
Панська

Коломия
Ринок 41

Перемишль
Площа на брамі

при співучасті найкращих італійських ак-
торів і режисерів.

— **Ріжні рекорди.** Летун, недово-
лені попередніми досягненнями „королів
воздуха“, встановлюють щораз нові ре-
корди: німець Горн перелетів у 10 год. і
3 хв. 1421 км., з 1000 кіло вантажу. —
Суд у Бреславі може з гордістю похва-
литися, що покарав злодія, який міг давно
святкувати ювілей своєї професії, який
не був одночасно ковалем: коваль Барге
доконав 2000 крадіжок, у чому 187 нахо-
дяться. Він не був химерний і брав усе,
що було під рукою. — Є в Злучених Держ-
авах у стейті Мічиган в місті Гранд Ра-
підс „масонська“ організація, а в ній бі-
лірді: двоє її членів грає на ньому об за-
клад одну партію вже 8 літ; що ніхтома
всі члени товариства збираються пильно
як азартно.

— **Світова всячина.** У Відні почали
будувати найбільшу штучну хованку у
світі на 3.500 кв. метр. — Американець
капітан Вількінс дав про себе радюм зна-
ти з над північного бігуна: він не пропав,
і направляє мотор літака. — На підставі
гравової статистики було в Америці за
1925 р. 30.295 мільйонів; сімох мало річно
більш як 5 міль. доходу, деятьох понад
ютири, 15 понад три, 29 понад два і 200
осіб понад мільон. — У Каринтії почали
страйк абоненти радія, невдоволені не-
правильним його функціонуванням. Є це
перший страйк аматорів радія.

— **Заяв.** В моїй критиці книжки д-ра
А. Левицького п. з. „Історія політичної
думки талішських українців“, написав я в
примітці, що „наші запроваджені вчили нас,
старших і молодших, величати найяснішо-
го пана“. Отсей мій загальний критичний
висназок дав привід пп. Барвінським,
сином бл. п. радника Олександра
Барвінського, до поставлення прилюдного
змагаання, щоб я пояснив, які то наші
запроваджені вчили нас, старших і молод-
ших, величати найяснішого пана. Та з огля-
ду на те, що я тільки користувався сво-
єю критикою в справах, які мають загаль-
но-народне значіння, а ніяких осіб не
називав і тільки загальною конста-
тував події, лишуючи кожному повну
можливість виробити собі індивідуальний погляд
на дану справу, я не почувався і не почув-
аюся до обов'язку відповісти пп. Бар-
вінським. Це вивело їх чомусь з рівноваги
до тої міри, що вони напали на мене в
спосіб, вельми чесних людей. З уваги
на те заявляю прилюдно, що я напорові
пп. Барвінських не підлягаю і не буду з
ними полемізувати, — полишаючи осудови
вашого громадянства нагаляти поступо-
вання цих добродіїв. — Львів, 8. IV. 1927.
Василь Білацький.

— **Заяв.** Проваліня Української
Спілки воєнних інвалідів в армії У. Н. Р.
Жакош, Жуд. Гривича ч. 1) цим акадмі-
карем Українського Національного
Хору Дмитра Котика до 20. квітня п. р.

переслати Проваліня призначені для
Спілки інвалідів і передані п. Котикові
магістратом м. Холму 12. березня 1926 р.
86 вод. 18 сот. — Наприславши п. Котиком
у згаданій річці, зазначених грошей
потягне за собою передачу Спілкова
справи до суду. — Проваліня Україн-
ської Спілки воєнних інвалідів.

— **Величезний анбір** черевіків і пан-
чох на весняний сезон поручає фірма
Дель-Жа. Ближні інформації в оголошенні
в нижній частині.

— **Пригадується,** що Беговський
концерт відбудеться нині 9 квітня о год. 8.
вечір, в салі Муз. Т-ва ім. Лисенка.

ОКУЛЬТИСТКА

уділяє практичних життєвих вказівок
на підставі графології як також долає
духового гарту, різном **толкує будуч-**
ність. Приймає від 11. 1 і від 5-8 вече-
ром в Крайніскаім готелі, 1. п. 2-2

Клич „єдиаймося“ об'являє
всі стани, всі звичаї. Не доторкнувся він ли-
ше нашого жонатого духовенства
яке не подобало досі як слід про-
долю і недолу своїх жінок і дітей.
Але останні дні принесли вість про
основання „Комітету допомоги вдо-
вам і сиротам“, що створив коопера-
цію і на тому занебаному полі.
Шліть свої пай до Львова, вул. До-
мінканська ч. 11.

Всячина.

Подорож на місяць. Є сміливі лю-
ди, які беруться покласти за здійснення
одної ідеї Жиль Верна. Чому після стількох
леймовірних винаходів за останні десяти-
ліття не можна би врешті знайти способу
дістатися на місяць? Першими, що прак-
тично почали думати над ракетою на мі-
сяць, були австрійські професори Оберт і
Гейт, які уявляли собі як посудину з
незвичайно сильно вибуховим матеріалом,
що виділять у простір і в еліпсі облетить
місяць. У Берліні є інженери, що приготу-
вають свій план, у Парижі інші — також
свій. Покищо чуємо про приготування
фашисту Графін, який хоче викинути
свою ракету з коловатого тунелю, звідки
раніше витягне возаух. Його ракета буде
дуралюмінієвою торпедою, що стоїтиме
на шинах і обертатиметься із страшною
швидкістю під впливом електричних моторів.
Його посередники, два франц. інженіри:
Мас і Друе, хотіли ще перед війною збу-
дувати для цієї мети залізні колеса на

150 м. величини. Вся трудність була в то-
му, що ніяка техніка і ніякий матеріал не
міг забезпечити цій машині необхідної швид-
кості: 40 оборотів на секунду, при яких
ракета могла би полетіти на зустріч міся-
цю. Трудність інж. Графін — фінансова;
його спроба коштуватиме 3 мільони фран-
ків, яких він шукає між мільйонерами, що
мають зрозуміння для такої місячної по-
дорожі. Всі покищо підсміхуються, кеп-
кують. Але колишні уранці, прокинувшись,
можемо прочитати: „Визд першого поїз-
ду до місяця“. І тисячі охотників кинуть-
ся, щоб стрібувати життя на кращій,
срібній планеті! Особливо жінки, там є
найкращі умови для зберігання модної
жіночої „стрункої лінії“: тіло важить там
6 разів менше, як у нас; отже кожна 80-
кілева дама важитиме тільки скромних 13
кіло! Перші, що зголосяться до поїзду
на місяць, напевно одержать безплатну
„місячну карту“.

Нові книжки й видання.

КНИЖКИ:

Ольга Кобилянська: НЮБА. Новела.
Редакція та вступна стаття Андрія Ніков-
ського. Видавництво „Світо“, Київ, стор.
205, 16.

Орест Левицький: ГАННА МОНТОВТ.
Редакція й передмова Андрія Ніков-
ського. Видавництво „Світо“, Київ, стор.
119, 16.

ВЕСНА. Читаночка для молоді. Зложив
В. Радзівилів. Накладом „Рідної Школи“.
Львів, 1927, стор. 46, 8.

ЖУРНАЛИ:

НАЦІОНАЛЬНА ДУМКА. Рік вид IV
ч. 3. за березень 1927. Зміст: Ю. Василь-
Рефлексій. — Волод. Мартиниш: Микола
Бердєєв і його філософія невірності. —
В. П. Євтимович: Моральні підстави до-
творення української мілітарної сили та
заклади до скріплення їх. — Микола Масю-
кевич: Мрії та дійсність. — Бібліографія.

НОТИ:

ЛІТУРГІЧНІ ПІСНІ. **Екстені.** Часть 1:
Екстенія велика й антифони. Часть II: Ек-
стенія сугуба й оглашених. Часть III: Ек-
стенія просительні і кишені — автори: Глазун,
Архангельського, Руденка, Гречанинова,
Рахманінова, Щорха й ін. Підручна Бі-
бліотека Архикадрального Хору у Львові.
ІЖЕ ХЕРУВІМІ. Симонівське, Зайце-
ва, Горещького, Жданова. Підручна Бібл.
Архикат. Хору.
ВІРІУ. Гречанинова, Руденка, Підр. Бібл.
Архик. Хору.
О ТЕБІ РАДУЄТЬСЯ. Бортнянського,
Турчанінова, Жданова. Підр. Бібл. Архик.
Хору.
ДА ІСПОЛНЯТЬСЯ. Веделя, Григоріва,
Гречанинова, Станіського, Підр. Бібл. Архик.
Хору.

ОПОВІСТКИ.

**Репертуар Нового Українського
Театру.**

Щебрешия. 8. IV. Циганка Аза.
10. IV. Біл.

Реконвалесція для Панів зачинуться в
суботу 9. квітня 1927 о год. пів до 7-ї у
семинарській церкві, при вул. Коперника.
Проститься о численну участь. 1894 2-2

Звичайні Загальні Збори Україн-
ського Краєвого Товариства охорони ді-
тей і опіки над молодістю у Львові, від-
будуться в п'ятницю 29. квітня п. р. о год.
4 попол. в домішній Т-ва при вул. Бляхар-
ський ч. 11. I. пов. із слідуєчим денним
порядком: 1) відчитання протоколу з по-
передніх заг. зборів; 2) звіт год. ради
з діяльності; 3) звіт ревізійної комісії; 4)
вибір голови, 12 членів год. ради і ревізій-
ної комісії; 5) зміна статуту; 6) реферат
Вл. К. Малицької про суспільну опіку над
дітьми і молодістю; 7) внесення і запити. —
Якби о 4 год. попол. не було приписаного
статутом комплекту, збори відбудуться пів
години пізніше при якійнебудь числі при-
сутніх членів, що мають право голосо-
вання. — Загол. раду: М. Каратяць-
кий голова, А. Ізванович за секретаря.
1906 (1-1)

Козащина, позрі! Заходом Пові-
тового Політичного Комітету Українсько-
го Національно-Демократичного Об'єднан-
ня в Козовій, відбудуться дня 10. квітня
1927 р. в 11-ї год. в полудне, При-
людне віче, під голім небом на площі
коло суду а в разі непогоди в салі місце-
вої читальні „Прогресу“. — Порядок дня:
1. Сучасне положення українського на-
роду. 2. Справа громадської самоуправи
3. Виборча реформа до союзу. 4. Реформа
земельна і шкільництво. — Просить: ви-
діли читальню, ради „Лугів“, управи ко-
оператив, духовенство, учителя і всіх са-
доміх громадян взяти самий участь і под-
бати про участь у темі політичному вічу
якнайширих кругів нашого народу. —
Повітовий політичний комітет
Українського Національно-Де-
мократичного Об'єднання в Ко-
зові 11.

XXV ІІ Звичайні Загальні Збори
Т-ва Сокола Батька у Львові, відбу-
дуться дня 10. квітня 1927 р. о год. 10
рано в домішній Т-ва при вул. Руській ч. 20.
Зі слідуєчим денним порядком: 1) Віхня
зі слідуєчим денним попередніх заг. зборів
2) Річні звіти з роботи в товаристві за
1926 рік. 3) Звіт Ревізійної Комісії. 4) До-
повідь на вибір старшини, заступників
старшини і провізійної комісії. 5) Внесення
і запити. — В разі несприятливості припис-
аного статуту часу зібрання, збори відбу-
дуться о пів години пізніше без огляду
на число прийнятих. — Познається всіх
членів С. Б. взяти масову участь в заг.
зборах. — Маємо поновити щорічний дн-

яльність, намітити п'яні праці і подбати про розвій так важкої у нас організації. — За старшину: М. Залужський голова. 7 Фаніо справник. 1911 (1-1)

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИ** Ігнатівна Львів, 956108-2

МАШИНИ до писання першорядних систем, нові і ужиті з письмом українським і польським, okazіно продає Ю. Ломата, Сенкевича 9, тел. 28-70. 1883 2-10

17 ЗОЛ. коштів ланцюжок 14 карат, золота з Матір Божою у Мандля, Коперника 14. 1773 2-2

СВЯТОЧНУ ПРЕМІЮ 2 м. кухонних ручників або 2-метрову фіранку одержить кожний при закупні під 20 зол. з великого транспорту блаватних весняних і літніх матеріалів. **Галицький магазин Новостей**, Львів вул. Галицька 15. 1860 3-3

ГОДИННИК Ваш буде найліпше направлений у Івана Сельтенвайха — Львів, площа Марійська 5. 1873а 2-10

ЛЮКОМОБІЛІ парові, трансмісії, млинські і камінні машини, машини до оброблювання дерева і металів, доставляє: Шуман, Львів, Городецька 2 Б. (біля малого театру) телефон 41-47. 1884 2-10

АДВОКАТСКА канцелярія, з місячними доходами 2000 зол. по причині смерті до відступлення. Зголошення під канцелярію. 1903 1-1

УКІНЧЕНИЙ курсант торговельних і режисерських курсів пошукує заняття на селі за удержання і малу плату. Зголошення до Адміністрації під "Солідний". 1919 1-1

НОТИ на скрипку з фортеп'яном: Іван Левицький: Український Танок. Ноктюрн. — Вальс. 1905 1-3

ПРИЙМУ негайно дівчину, найрадіше сиrotу, уміючу читати і писати до кожної торгівлі. — Зголошення особисто: Склеп, вул. Кохановського, 130. 1922 1-3

Спеціальний Склад ЛІНОЛЕЮ І ЦЕРАТ ЛЕОПОЛЬДА ГААСА

Львів, вул. Леґіонів 3. — Телефон 16-45
порукає НА СВЯТА:

Церати на столи і креденси

ширина	50	65	80	100	115	135	см.
зол.	3-	3-80	5-	5-90	6-60	7-80	за метр

Церати відпасовані, гарних взорів

розмір	115/85	125/100	138/100	145/115	160/138
зол.	6-15	7-80	8-60	11-	15-20

Лінолей хідники в десені

ширина	50	60	67	90	140	см.
Якість „Ліно“ зол.	4-90	5-80	6-70	8-60	13-50	за метр
Якість коркові	8-	9-50	11-	14-	—	—

Лінолей коркове під стали 200 см. шир. зол. 81 за метр

Дивани і хідники „Ліно“

розмір	100×10	115×85	200×150	250×160	300×160
зол.	7-10	8-70	27-50	34-	42-

Хідники ютові на обі сторони, дуже тревалі

шир.	45	52	70	см.
зол.	2-	3-30	4-40	за метр

Хідники возняні

шир.	53	70	см.
Якість Брюссель зол.	6-80	8-90	—

Дивани „Смирна“ в гарних скідинх взорах

розмір	100×50	170×60	180×90	270×140	250×175	300×200
зол.	8-10	11-70	27-	46-	72-	98-

Дивани плюшові

розмір	180×90	200×140	240×165	330×200	370×250
зол.	95-	128-	195-	270-	435-

ФІРАНКИ МАДРАС гафтовані або мережковані 3 част. гарніт. зол. 13-50

ФІРАНКИ БОЛГАРСЬКІ багато гафтовані 3 част. гарніт. — 20-

СТОРИ КОРОНКОВІ 3 м довгі штука — 22-70

ФІРАНКИ КОРОНКО 31 110 см. шири метео — 4-90

ПОРТИЕРИ шари полотн. гарно гафт. гарніт. — 30-

КАПИ на ліжка ОБУСИ НАКИДКИ НА ОТОМАНИ

Гобелінові ясні	17-50 зол.	12-50 зол.	25-80 зол.
темні	22-	16-10	31-
Килимові	24-	24-	46-

„OLKA“

Спеціальний магазин панчохових виробів, набувши корисно велику партію ПАНЧІХ, рукавичок і скарп-ток, продає їх по небувало низьких цінах. 1836 3-15

РИНОК 35
біля Мар. Торговлі.

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.
1878 Переселення Рентгеном. 4-25
Телефон 834.

Вже вийшов накладом „Рідної Школи“ У. П. Т. і продається в усіх книгарнях

У. ШЕКСПІРА

Сон літньої ночі

драма на 5 дій в українській перекладі

Яр. Гордінського.

Головний склад

в книгарні Р. Ш. — У. П. Т.

Львів, Руська 3. 1908

ТРУСКАВЕЦЬ

Пенсіонат „П Ю Т И К“

Від 1. травня (мая)

и дуже гарному положенні, близько цен-тра, сонячні кімнати, смачна кухня (на бажання дієтична). Ціни не високі.

Зголошення до 1. травня (мая). Львів, Пискава 25. П. п. на право. 1913 1-2

За редакцію відповідає Василь Мудий.

МЕБЛІ СТИЛІВІ

красиві і закордонні по приступних цінах

и порукає и и

Ново відкритий

Склад Меблів

С. Брик і М. Гринер

Львів, Ягайлонська 24

1907 Тел. 21-75 1-3

АДВОКАТ в Над-вірній прийме ру-тинованого конспієн-та від 1. мая 1927.

оголошення з усіма ми на адресу д-р Ни-колайчук Надвірня.

НАЙЛІПША

ДОМІШКА ДО КАВИ

1816

РІК ЗАПОЖ

FERD. BOHM & CO

С. А. ВЛОДЛАВЕК

Аби мати смачну каву треба ужити до неї знану від 110 літ,

ДОМІШКУ БОМА

ХТО ХОЧЕ ДЕШЕВО

Одяги кант. зол.	83, 115, 140, 160
спортові	55, 90, 110, 135
Рагляни	53, 64, 75, 92, 115
габард.	115, 130, 140, 150
причеси	18, 25, 30, 38
тенісові	25, 31, 36, 39

на догідні сплати!

Р. ТАБАК І СКА

Львів, вул. Личаківська ч. 8.

1900 У власнім інтересі просимо вважати на фірму Р. ТАБАК І СКА. 1-2

и вибачливо вбратися, нехай потру-диться переконавшись що до найліп-шої якості і дешевості товари:

Плящі гумові	28, 33, 40
Плящі рипсові, канфарнові, мельтонові і габардинові	по 85, 115, 132, 150, 174
Плящі спортові англійські	58, 76, 95, 105, 130

Замовлення на міру пога-годжується до 24 годин.

ХОЛЕКІНАЗА

Г. Немоевського

лічить

ЖОВЧЕВЕ КАМІННЯ НЕДУГИ ПЕЧІНКИ, АРТРЕ-ТИЗМ І ІНШІ НЕДУГИ

на тлі перемінні матерії.

Головний склад

Варшава — Новий Світ 5.

1914 Тел. 504-96. 1-7

Важне для Хвальних Парохіаль-них Урядів і церковних Комітетів!

Подяка і признання п. Миколі Павликов-ві артистові золотникові в Жовкві, що по-золочував і малював в Яворові в р. 1902 іконостас і кивот; в р. 1913 позолочував дальші предмети а то два бічні вітари, проповідальницю і тетрапод. Тому, що по 25 літах праці п. Павлика не зникла по так довгім часі і не сгоріла, а що найважливіше золото не відпадає від дере-ва ніше підписані прилюдно складаємо щиро подяку **В. п. Павликові** і пору-чаємо його Вр. духовенству, як солідно-го, умілого в цій фаху ремісника з вели-кою закордонною практикою.

Яворів, дня 4. IV. 1927. 1902 1-1

о. Лев Левицький, парох.

ЗА ЦЕРКОВНЕ БРАЦТВО:

Сеніор: Микола Овдич. Секретар: Володимир Подолук.

ЧЕКОЛЯДА „ОПТИМА“
1673 найліпша 13-2

Святочний транспорт, вже надійшов!

НА РДАТИ Тел. 15-71

Обув—Одіж—Сукні

порукає українська фірма

РЕГУЛЯТОР

Львів, Ринок ч. 43

1854 6-6

Для церковних хорів на СВЯТА

ХРИСТОС ВОСКРЕС на мішаний хор 14

ріжних авторів, ціна зол. 2-50.

АНГЕЛ ВОПІЯШЕ на мішаний хор 3 а-

торів, ціна зол. 2-50.

Набути можна в усіх наших книгарнях

Львові або у Івана Охримовича, Львів

1852 Домініканська 11. партер. 35

ПАМ'ЯТАНТЕ, щоби закупити 92 34-48

Перльмуттера фарбу 23

біла з по-рошку, бо с о 100% дешевішою і ліпшою

від всіх пуделкових паст і порошків

Х. ПЕРЛЬМУТТЕР

Бюро фабрики: Львів, Слонечна 61

Закордонний кравець

ЯКІВ ПІРКОВСЬКИЙ

Львів, Домініканська 7. Виконує всі

лякі кравецькі роботи з власних матеріалів

1730 на догідних умовах.

ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ

площа св. Духа

біля Віденської каварні і костьо-во, Еулітія

порукає у великій виборі

килимів у ріжних розмірах і десені

від 35 зол. за 1 м., як також ков-ковдри, капі і фіранки, хлізика і

смаженську возну.

Удільється кредиту на догідні

умовах. 1882

НА СВЯТА

Найбільший вибір Порцеля-ни, Шкля. Хінського срібла

Фрагетта і Альпаки

по найдешевіших цінах порукає найстарі-ша фірма основана в 1845 р.

Казимир Левіцький

власн. Яків і Александер Левіцькі

Львів, пл. Марійська 10. Тел. 29-15.

1901 1-3

Весняні Плящі, костюми, кили-ми, і шовкові сукні.

ЦЕЦИЛІЯ ГАН

Львів, площа Снольчч 1, в про-ході

кіна Марусенька. Позеші в сукні

Приймає також замовлення з власних і по-купних матеріалів.

1729

Звичайні Загальні Збори Кооп-еративу „Український Театр“

Львові відбудуться дня 30 квітня о 12

5-тій вечером в залі Товариства „Укр-аїнська Бесіда“.

Резолюція 22 І. п. з

сим порядком нарад: 1) Відчитання і

підняття протоколу з попередніх Загаль-них Зборів. 2) Звіт з діяльності Управ-и

Зірної Ради за рік 1926. 3) Відчитан-ня протоколу ревізії з рахунку і

Союзу. 4) Звіт контрольної Комісії з

лення абсолютної Надзвичайної

праці. 5) Розділ чистого доходу

членів і 2 заступні. Назад Раді

запити. — Більш та замкнено на

виложені в локалі Кооп-еративу

Руська 18. І. п. до перегляду і

випадок непристутності всіх членів

том числа членів, відбудуться в

го дня о год. 5-30 вечером

локалі і з тим самим умови

ті самі Збори, які будуть у

ти важко без огляду на склад

них членів.

1915 1-1

Надіслано

16